

Het kwam als spontane actie om ons op te geven voor de Wampex. We wisten amper wat zoiets inhield en toch hebben we ons binnen een dag opgegeven voor deze beproeving. Door alle onwetendheid hebben we ons eerst toch maar een beetje ingelezen over wat een Wampex inhield. En zo blijkt door wat dingen te vragen/vertellen dat eigenlijk best wel veel mensen ooit wel eens mee hebben gedaan aan een Wampex. Waarom hebben wij hier dan nog nooit eerder van gehoord?

Nou goed. Hier het verslag van Team Tolsma. Wij moesten starten om 15.56 uur en daarom waren wij ongeveer om 14.30 uur al in de kantine van de voetbalvereniging. We nemen de informatie die we daar krijgen op. We schrijven onze notitieboekjes vol. Kijken naar een film en presentatie. We vouwen het bakje van route 13 alvast in elkaar. We overleggen over de routes. We weten eigenlijk best nog wel veel dingen NIET! We weten niet eens wat we moeten doen voor route één. We drinken ons laatste bakje koffie of thee, komen op de foto en worden afgevoerd door het taxibusje.

We staan ergens in Drachten en we krijgen het boekje met de routes! We zien direct al waar route 2 begint. Dus slaan we route één eigenlijk direct al over. We zijn nog maar 5 minuten begonnen en we hebben al onenigheid over de letters! Want misschien hebben we nu wel een letter gemist! Dus de helft van ons loopt terug en de andere helft loopt door. We vinden in route 2 de 2e letter. En de eerste letter dus niet!?

Route 3 is de geletterde route. Deze letters kun je invullen om erachter te komen waar je voor route 4 heen moet. We lopen door een boomwal langs de Waldwei. We vinden alle letters en zien dus makkelijk waar we heen moeten.

De eenvoudige route stelt niet heel veel voor. We hoeven eigenlijk alleen maar een weg over te steken bij een rotonde en komen zo bij memorie 1. Er staat ook een auto bij memorie 1, zou die man die daar in zit informatie voor ons hebben? We struinen wat bij de auto om en vragen de man of hij ook wat mag zeggen. Nee dus. (Tsja... niet geschoten is altijd mis, weten wij veel?).

We moeten voor opdracht 5 een gehusselde route oplossen. De code hiervoor hebben we in onze notitieboekjes opgeschreven. Dus we hebben de puzzel zo in elkaar gehusseld. We werken nu voor het eerst met het kompas. Het gaat heel goed! We moeten een stuk grasland schuin oversteken tot een brug. We zien geen brug, maar lopen er toch maar heen. En zie daar: een plank over de sloot! We lopen door tot memorie 2.

Daar start de fotoroute. We volgen de plaatjes en omdat het nog licht is lukt dit vrij snel zonder moeilijkheden. We hebben nog wel wat onenigheid over een bepaalde foto en lopen daardoor wel een paar keer heen en weer. Toch lukt het ons om volgens ons de goede route te lopen.

Na een 'brug' gemaakt van planken op vaten gaan we door met de bruggenroute. We zien de fietsbrug al liggen en we mogen al abseilend naar beneden. Ondertussen in het ook echt donker geworden en we moeten nu echt wel onze zaklampen gebruiken.

We starten met de oleaatroutte. We hebben ons goed ingelezen en we snappen hoe dit werkt. Dit gaat dus prima! We vervolgen de oleaatroutte met de QR-route. We doen precies wat ons opgedragen wordt. We worden ondertussen ingehaald door een andere groep. Maar wij laten ons niet van de wijs brengen. We gaan lekker door waar we mee bezig zijn. En even later halen we dezelfde groep weer in.

De spannende route gaat onder een lange rits hoogspanningskabels door. Dit is een leuke route. We kletsen, we eten ondertussen wat en we hebben een goed zin. We halen ondertussen nog een groep in. We lopen door tot hoogspanningsmast 15. En gaan door met het volgende stuk. We komen bij

een post. En horen dat wij als eerste groep hier aan komen! We zijn trots en vol goede moed om door te gaan! We moeten onder een duiker door en lopen zo naar memorie 5 'de oude draait'.

We hebben allang gezien wat route 12 is. De Flipporoute en we weten ook heel goed hoe dit werkt. Als de smiley naar links kijkt moet je naar rechts enz. We volgen deze route en beginnen zelfs al met route 13. Die met dat bakje. Maar een duidelijk fietspad kunnen we eigenlijk niet vinden. We klungelen wat om en lopen weer stukken terug. Er klopt echt iets niet!

Eén van ons merkt op dat route 12 immers een omgekeerde route is. Of was het nu een omgedraaide? En wat was nu ook alweer het verschil? We lopen weer terug naar memorie 5 en zien dat verschillende groepen ons alweer ingehaald hebben! Wat stom.

We lopen de flipporoute met veel moeite, terwijl hij zo makkelijk leek. We maken stomme fouten, maar komen toch bij een fietspad uit waar we kunnen beginnen met onze klokkenroute.

De Romeinse klokkenroute vergaat ons dan weer vrij makkelijk. We halen weer wat bij. Route 14 is een conservenblikkenroute. We vervolgen onze tocht door wat bosjes door de stukken blik te volgen. We komen weer bij een post. Gaan over een touwbrug en gaan verder met de rood-witte-linten route. Omdat het de afgelopen dagen veel heeft geregend, zijn sommige stukken erg glad en wordt er nog wel eens een uitglijder gemaakt.

We worden gevolgd door een andere groep en we proberen deze af te leiden door net ergens anders te gaan staan. Helaas blijkt deze groep hier niet gevoelig voor en lopen door naar de euro-route. De euro-route is weer een kompasroute. We volgen deze route door drassig en zompig weiland.

De zwarte pieten route levert weinig problemen op. En de pestroute gaat ook prima! Al voelen sommige leden van de groep de sokken wel wat vochtig worden. De pestroute eindigt bij een joker. Er is een mogelijkheid om hier een short cut te doen. We overleggen net als veel andere groepen wat we gaan doen. We trekken onze regenbroeken uit en eten wat. Sommige groepen gaan rechts, andere groepen gaan links, maar ze komen eigenlijk allemaal weer terug. Wij doen ook mee met dit heen-en-weer-gedraal. We zijn namelijk op zoek naar kentekenplaten. Deze kunnen we helaas niet vinden. We lezen de opdracht nog een goed: 'Volg de kleine stukjes kentekenplaat tot voor een asfaltweg'. We komen er dan eindelijk achter dat we weer terug moeten, het drassige weiland weer in.

We komen bij een post waar we ook weer een stuk water moeten bedwingen. Dit keer met kleine drakenbootjes. Er kunnen 4 personen in één bootje en er zal geroeid moeten worden. Onze groep telt 6 mensen, dus we kunnen niet allemaal op één bootje. Ook laat een andere groep van 2 mensen ons niet toe op hun boot, zodat we lang moeten wachten tot de laatste drie van ons aan de beurt zijn.

Ondertussen hebben de drie die als eerste met het bootje waren geweest al wel gezien wat de volgende opdracht is. We moeten de Nederlandse driekleur volgen. We volgen de plaatjes met de Nederlandse vlag er op. Er ontstaat twijfel bij een plaatje met alleen een rode en een witte strook. Dit is geen Nederlandse vlag. Ook andere groepen raken in verwarring. We lopen weer een stuk terug en weer verder. En besluiten dan toch maar dat we de 'foute' plaatjes volgen. En uiteindelijk komt dit toch wel weer goed.

Route 21 is een 'kleintje strip'. Dat is wel ingewikkeld voor ons. Er is één van ons die dit goed snapt en we komen uiteindelijk goed uit bij memorie 6. Al mist hier wel een deel van het bord bij memorie 6, we gaan er van uit dat dit toch goed is.

Bij de coördinaatrouten hebben we een klein kaartje in ons boekje waarbij we moeten uitzoeken waar we vervolgens heen moeten. We vervolgen onze weg en gaan door met de blauwe route tot memorie 7.

De Egyptische route is weer een route met het kompas. We komen erachter dat die kompasroutes ons makkelijk afgaan, dus dit gaat prima. Route 25 en 26 staan niet in ons boekje. Al weten we wel dat route 26 de videoroute is. De Egyptische route eindigt bij een post, dus we zijn er vrij zeker van

dat we hier wel informatie zullen verkrijgen over de volgende route. En ja, één van ons moet in een badkuip naar een bordje varen. De andere groepsleden mogen de badkuip in het water duwen. De eerste keer gaat dit mis. De tweede keer lukt het om het bordje te lezen. Route 25 is de zonneteroute. Ook hier moeten we weer door drassig, slikkerige modder lopen. Maar de videoroute is in zicht en we weten dat deze voornamelijk over een schelpenpad zal verlopen. Een schelpenpad is snel gevonden, maar welke kant moeten we op? Eén van ons is gelukkig bekend op dit terrein en weet ons de goede kant op te loodsen. We lopen deze route zonder fouten en zijn weer eens 'alleen' op de route. De andere groepen hebben ons allang ingehaald of zijn nog achter ons.

Bij memorie 9 komen we weer andere groepen tegen. We lopen snel door tot de chocopost. Voor de chocopost moeten we nog een water bedwingen op een vlot gemaakt van 2 surfplanken. In het midden van het water is een caravan neergezet hier komt water uit. We zien dat het water niet constant uit de caravan spuit, maar om de 6 seconden ongeveer. We proberen om niet nat te worden, maar hebben het vlot toch niet helemaal onder controle, dus krijgen we toch een klein regenbuitje over ons heen.

We krijgen warme chocomelk, koek en een appel. Heerlijk om even te zitten. We hebben nu zo'n 18 km gelopen van de 26 km. We zijn dus over de helft.

Bij de fotostrip twijfelen we of we wel goed lopen. De foto's zien er verouderd uit. We komen wel bij een post met weer water en een vlot. We steken het water over en sommige vrouwelijke leden zien nog bevers of otters zwemmen door het donkere water.

Route 30 is de knipperlichtroute. We hoeven niet tot een knipperlicht te lopen, maar als we een volgend knipperlicht zien mogen we die richting op lopen. Dit resulteert in het lopen van lijnen in een zeer nat weiland met veel greppels. We komen weer bij een post met een breed water. We gaan weer met een vlot naar de overkant.

We volgen hierna de hartjesroute langs het water en door wat bosjes. We mogen nu weer met een vlot naar de overkant. Dit is wel het mooiste vlot waar we tot nu toe op/in hebben gezeten. Je hoeft hier namelijk niet met de knieën op te zitten. Je kunt in een normale zithouding op/in dit vlot zitten. We genieten van de oversteek.

Voor route 33 moeten we een heuvel opklimmen. Niet iedereen van ons heeft hier zin in. Een paar van ons blijven beneden, maar we komen er al gauw achter dat toch iedereen omhoog moet. Daarna weer een oversteek over het water.

Route 34 is een kentekenplaatroute. We weten nu dat we reflectoren moeten volgen, dus we doen dit. We vinden de route best wel irritant. We moeten telkens tussen de bomen door. Of over gevallen takken stappen. En deze route duurt lang. Ons groepje wordt telkens stiller en er lijkt geen einde te komen aan deze reflectorroute. Een paar leden van ons groepje zijn doodop als we eindelijk bij memorie 10 aankomen.

Nummer 35 is een makkelijke oleaaroute. We worden ondertussen ingehaald door een groep die om 19.30 uur begonnen is. We schamen ons eigenlijk wel dat wij al om 15.56 uur al begonnen zijn. We vinden zonder moeite memorie 12.

Dan nemen we de ontspoorde route. Over het oude spoor van Drachten. Leuk detail aan deze route zijn de echte treingeluiden bij de spoorwegovergang. We twijfelen waar het einde van de route is. Bij de treingeluiden of toch nog een stukje verder. We ruiken rechts de snert al, maar lopen toch nog door tot een rood licht.

Dan zoeken we nog naar klavertjes vier en Friese pompeblêden. We steken nog wat bruggen over en

vinden een post waar we consumptiebonnen krijgen voor de snert. We zijn echt op! Nog twee kilometer langs geel en zwarte linten en dan is het tijd voor de laatste loodjes. Ook het laatste stukje mogen we nog even door de drek banjeren.

We bijten door en na 10 uren lopen en zoeken zijn we eindelijk weer in de voetbalkantine. Wat een ervaring om mee te maken. En deze tijd moeten we natuurlijk een volgende keer kunnen verbeteren!

Team Tolsma